

BOGDÁN JÓZSEF

Lenni szárnytalan

Domonkos Istvánnak

én lenni pap misézni sok falu
imázsamolyt oltárt enni a szű
én lenni nőtlen nem férfiatlan
vágyni a mennyország jó meleg katlan
mindig szót fogadni hierarchia
nem menni night club inni jó pia
tisztelni dogma dogma jó dolog
állami fogda a föld nem forog
én enni ostya ostyahulladék
vörösrongy rázni habzósájú ég
nézni néhanap az őrgébicsek
repülnék isten mért nem érti meg
ikarusz szárnyak gyöngye ragasztó
megbuggyant immár minden földi jó
szentlélek billeg tört szárnyú galamb
nézni jobbra-balra akár a rab
siratni halott drága koporsó
kisbaba prüszköl ízleli a só
lenni keresztény kozmopolita
enni svédasztal kozmás a liba
és fogyni fogyni fogyni szüntelen
lehet-e élni bűnben büntelen

Ima az elmenőkért

Istenem, ugye, látod az elmenőket,
kicsiny gyermekeket, férfiakat, nőket,
ugye, látod, amint összecsomagolnak,
ám kofferjaikat nem dagasztja holnap,
mert nem lehet benne dió roppanása,
csínytevésből eltört anyáknapi váza,
gyermeked legelső selypítős miértje,
mikor barackot nyomtál szöske fejére.
– Hogyan vinnéd el az első titkos csókot,

mikor fülön csípett jövendő anyósod?
Látod a fiút egy kopott farmeringben,
hiába kutatják, valutája nincsen.
Nem jut az eszébe neve és lakcíme,
nyelve hegyén van még az anyatej íze.
A vámos csak legyint – nem tudja, ki vagy,
mit érdeklí őt, ha szívverésed kihagy.
A vámos csak legyint – „Jó utat kívánok”,
és elröppennek a gyerekkori álmok.
Istenem, te látod, mindig látod őket,
légy hát útitársa minden elmenőnek.

Micsoda nyár!

1.

Ilyen nyarunk nem volt soha,
vörösre vált a zöld moha.

Riadt a cickány, meglapul,
szelíd akácnak hánca hull.

Ágzugba rejtve pókfonál,
kis légy hálója foglya már,

verdesve bújna lombon át,
halk roppanás – és nincs tovább.

2.

Az ablaknál egy orvlövész
zsákmányra les, gyilkolni kész.

A távcsövén át célt talál:
kislányra sújt golyóhalál.

A parlagon egy gyászbogár
a szárnytörött lepkére vár.

Ilyen nyarunk nem volt soha,
halálfejes a zöld moha.

Másnap

Csak a másnapok ne
lennének, amikor igyekszel
feljelenteni magad, és szeretnéd
mindörökre kigumizni
áruba bocsátott arcodat.

Csak az aznapok ne
lennének – óvatosan lépdelsz,
mintegy jégtöltésen, belső
jégverésben, és észrevétlenül
nagykorúvá válik benned Júdás.

BOGDÁN JÓZSEF (1956) Zentán született, 30 éve felszentelt római katolikus pap, költő. Jelenleg Torda és Udvarnok plébánosa, akit XVI. Benedek pápa 2006-ban a pápai kápolna lelkészei közé iktatott, aki ugyan-
ettől az évtől a Szeged-Csanádi Székeskáptalan tiszteletbeli kanonoka és 2008 óta szentszéki bíró. Utóbbi
kötetei: *Bíborbogár* (2011), *Másnap* (2011).